

Kálmán János az év zenésze

Évadzárás a szegedi szimfonikusoknál

A Szegedi Szimfonikus Zenekar tagjai titkos szavazással Kálmán János kürtművészt választották az év zenészenek. A szimfonikusok e díjjal a fiatal kürtös (aki a Salieri Kamarazenekar idei Bach-előadásain is emlékeztetés játékokat nyújtott) folyamatos kiemelkedő teljesítményét ismerték el, különös tekintettel Richard Strauss Tyl Eulenspiegel című szimfonikus költeményében és Beethoven IX. szimfóniájában nyújtott játékára. A szavazást minden évben a Szegedi Szimfonikus Zenekar évadzáró összejövetelén tartják. Az eseményen Szöllősy József hegedűművész koncertmester 30 éves, Lajos István oboaművész 25 éves zenekari tagsága alkalmából jubileumi elismerésben részesült.

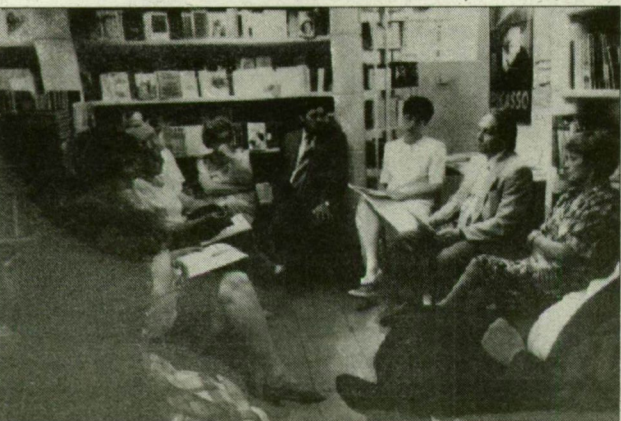
A szegedi szimfonikusok évadzárása után kérésünkre Acél Ervin karmester-igazgató elemezte a zenekar elmúlt hangversenyidényét. Mint elmodta, ez volt az első évad, amelyben a zenekar a szokásos filharmóniai bérleti fellépések mellett a művelődési minisztérium céltámogatása által segített saját bérletsorozatában is adott hangversenyeket. A Szeged-bérlet látogatottsága nyomán bizonyossá vált, hogy a szegedi publikum az eddigieknél fokozottabban igényli a szimfonikus előadásokat – ezt bizonyítja az a közönségfelmérés is, amellyel a zenekar vezetése a bérletes koncert látogatóitól kért javaslatokat a

következő évi műsorra. (A felmérésre meglepően sok visszajelzés érkezett – a szerk.) A közönség által kiválasztott műveket a zenekar jövőre műsorra tűzi, hiszen – bár szervezőt cserél – a szimfonikusok saját bérlete jövőre is folytatódik. Acél Ervin ezzel kapcsolatban elmondta, hogy nem lévén teljesen megelégedve a Szeged-bérlet eddigi szervezőivel, a következő évadra erre a munkára az Accord koncertszervező kft-nek adják a megbízatást. Az elmúlt évről szólva a szegedi szimfonikusok vezető karmestere elmondta: a város közönsége a két bérletben összesen 13 nagyzenekari

hangversenyt hallhatott, közöttük tízet a szegedi zenekar előadásában. Felléptek ezen kívül Budapesten, Gyulán, Kecskeméten, Debrecenben, Hódmezővásárhelyen és Szentesen, valamint külföldön: Temesvárott, Aradon, Darmstadtban, Wiesbadenben és Adelsheimben. A műsor is változatos volt, benne nagyzenekari, kamarazenekari és oratóriumi jellegű művek, magyar, német, francia, olasz, cseh darabok, romantikus, posztromantikus, klasszikus és huszadik századi alkotások egyaránt szerepeltek. A szimfonikusok vendégei voltak többek között Erdélyi Miklós, Honna Tetsui, Gyüdi Sándor, Molnár László karmesterek, a Temesvári Filharmónia Zenekara, az Állami Hangversenyzenekar Jurij Szimonov vezetésével, a Vaszy Viktor Kórus, s a szólisták közül Hegedűs Endre zongoraművész, Ruha István hegedűművész, Onczay Csaba csellóművész, valamint Szonda Éva és Gregor József operaénekesek. – Amit magunk elé tűztünk, a szegedi szimfonikus-zenei élet újrakezdetét, úgy érzem az legnagyobb mértékben sikerült – fűzte hozzá Acél Ervin. – A közönségfelmérésből, és nem a napilap bizonyos kritikáiból ítélve, a zenekar szép teljesítményt nyújtott. Sőt, elmondhatom, hogy az egyes hangszeres csoportok a korábbi idényekhez képest kimondott fejlődést mutattak.

S. P. S.

Stuttgarter kiadó a könyvhéten

Az idei Ünnepi Könyvhét egyik szegedi záróeseményeként tegnap a Sík Sándor Könyvesbolt adott helyt annak a könyvbemutató-sajtótájékoztatónak, amelyet a stuttgarter Verlag der Stiftung Gralsbot-

schaft GmbH, a Grál Üzenet alapítvány kiadója tartott. A kiadó az eddig több, mint 500000 példányban és több nyelven megjelentetett főkiadványának, Abd-ru-shin (eredeti nevén Oskar Ernst Bernhardt)

„Az Igazság Fényében – A Grál Üzenet” című 1923 és 1938 között keletkezett háromkötetes könyvének magyarországi megjelentetésére készül. Ennek előzeteseként mutatták be a könyvhét alkalmából az 1992-ben elhunyt bécsi ügyvéd, dr. Richard Steinpach „Hogyhogy élünk a halál után” című könyv formában kiadott előadását (75 oldal, 195 Ft.), amelyben a szerző a Grál Üzenetére hagyatkozva, sajátos okfejtéssel kívánja bebizonyítani a halál utáni élet létét és annak összefüggését „az élet értelmével”. A kiadó 1993 őszére tervezi, hogy Magyarországon megjelenteti „Az Isten Tízparancsolata és a Miatyánk – az embereknek elmagyarázta Abd-ru-shin” című kötetét.

A lélek smirglipapírja

Szépírásnak van már bőséges kaland- és ponyvaregényirodalom, most már csak az hiányzott, hogy lételméleti tanulmányként ily tudakosság jelenjék meg, ráadásul az Ünnepi Könyvhét alkalmát kihasználva, mint Richard Steinpach Hogyhogy élünk a halál után című könyve. A reinkarnáció kétes elméletével foglalkozó előadásban nemcsak hogy egyetlen frissen, elevenen fogalmazott, vagy racionálisan végiggondolt eszmefuttatás nincs, de mindvégig érződik belőle a természettudományos és filozófiai terminusokban tájékozatlan, elméletét mindenáron egyetlen kiindulópontoz kötő szerző erőszakossága, mellyel a tényekből és törvényekből csakis azokat válogatja ki, amik okfejtésének megfelelnek. Jellegetesen olyan ez a könyv, amely taszítja magától – vagy inkább, amelyet magától taszít a nyelv és a tudás harmóniája, a félresikerült fogalmi rendszer az érzéketlenség vagy az összehangoltság szemérményi derűjét sem tartalmazza. Hipp-hopp, azt a fogalmat, amit Szellemnek nevez, gyorsan külválásztja észről és értelemről (utóbbiak, mondja, a számítógépnek jobban mennek), és már el is érkezett arra a pontra, ahol szellemet és anyagot, mint a smirglipapírt, materiális finomságra, vagy ebből a finomságból adódóan súlyra lehet mérni. Emberi egyéniség, lelki

habitusbeli különbözőségek, netán (óh!) tehetség, mindez semmi. Lélek, lélek. Egyre megy. Vagyis mégsem, mert megtudjuk, hogy minden lélek arra a helyre kerül, ahová a nehézségi erő törvénye önműködően vezérli (lásd felhajtóerő, Archimédész törvénye), s a magafajtaikkal való együttlétet jelenti egyiknek a mennyországot, másoknak a poklot. Íme hát egy nagy-nagy lépést tettünk életünk értelme megértése felé. Megy ez. Elég, ha hol a fizikába, hol a Bibliába, hol meg egyszerű nyelvi, kifejezésbeli közhelyekbe kapunk bele. De hagyjuk. Elvégre Ünnepi Könyvhét van, legyünk udvariasak. Csak annyit még, hogy az olvasó készüljön fel. Mert e tan alapvetője szerint: „A Grál Üzenet igéje élő, de csak olyan emberek találhatnak benne kincseket, akik lelkükben igazi komoly vágyat hordoznak. Mindenki mást önműködően eltaszít. Az öntelt és az Igazságot felületesen keresők (sic!) számára a könyv hétepcsés titok marad!” Hát, tisztelt olvasók, nagy választás előtt állunk. Elhisszük, hogy a pokol és a mennyország a nehézkedés törvénye szerint vált ketté, vagy Abd-ru-shin úr szerint holtunkig, s még tovább is önteltek és felületesek maradunk.

Panek Sándor

Növekvő életszínvonal, csökkenő bűnözés

Már nincs politikai sűgás

Törvényi, szakmai, társadalmi legitimáció

Beszélgetés dr. Merényi Kálmán megyei főügyésszel

Másfél esztendő telt el azóta, hogy ön a megye első számú ügyésze lett. Az elmúlt időszakot hogyan értékeli, mi változott azóta az ügyészségeken?

– A törvényi és szakmai legitimáción túlmenően a társadalmi legitimáció is megtörtént. Az állampolgárok tapasztalhatják, hogy a korábbi gyakorlat, amelyben a pártirányítás dominált, mára megváltozott. Hangsúlyozni kell azonban, hogy régebben sem „az ügyészség” vett részt törvénytelenességekben, hanem csupán egyes ügyészek. Ők már nem tagjai a testületnek.

A munkánk két nagy területet ölel át. Kiemelkedő a büntető szakág, amelyben az állam büntető hatalmát érvényesíti az ügyészség. Minden tudására jutott bűncselekményben köteles lefolytatni a vizsgálatot.

A polgárjogi és közigazgatási szakág munkája kevésbé ismert a nyilvánosság előtt...

– Valóban – bolygott rá a főügyész –, és ezen a területen az elmúlt két-három évben kisebb-nagyobb bizonytalanságot tapasztalhattunk. Sokan, főleg gazdasági vezetők megkérdőjelezték munkánk létjogosultságát. Ez a szemlélet azonban megváltozott. Egyre többen fordulnak hozzánk – társadalmi szervezetek, cégek – segítségkéréssel. Rengeteg olyan ügy akad, amelyben egyedül az ügyészség az illetékes, törvényességi felügyelete, eljárása nélkülözhetetlen.

Amióta ön ül a főügyészi székben, tapasztalt-e olyat, hogy munkáját vagy kollégái ténykedését politikai sugallattal próbálták befolyásolni?

– Másfél év alatt ilyenre nem volt példa. Meg sem kísérelték, hogy bármely irányból nyomást gyakoroljanak ránk. Bizonyára ez annak is köszönhető, hogy én magam soha semmilyen pártnak tagja nem voltam. Sem a múltban, sem a jelenben. Vizsgálva tevékenységünket, plasztikusan nyilvánvalóvá vált, hogy kizárólag a törvények szerint dolgoznak az ügyészségek.

A rendszerváltás előtt – és erre ön is utalt már – hallani lehetett olyan megfogalmazásokat, hogy az ügyészség a rendőrség kinyújtott keze. Ma milyen a két testület kapcsolata, és milyen a viszonyuk a bírósággal?

– Tulajdonképpen a kettő között a középpontban helyez-

Az elmúlt században élt neves büntetőjogász, Kozma Sándor nevéhez fűződik Magyarországon az ügyészség megalapítása. Június 10-e az ügyészség napja. Ebből az alkalmából kértünk interjút dr. Merényi Kálmántól, Csongrád megye főügyésztől.

kedünk el. A rendőrségi nyomozásokat felügyeljük, a nyomozási hiányosságokat pótolgatjuk. Különös figyelemmel a garanciális jogok érvényesítésére. A főügyészség dolgozói részt vesznek a rendőrök továbbképzésében. Mindenkor készek vagyunk a konzultációra. A bíróságon az esetek többségében jelen vagyunk a tárgyaláson, képviseljük az állam büntető hatalmát, indítványokat teszünk. Ahogy főügyész kollégáimtól hallottam, más helyeken akadtak, akadnak problémák, főleg a rendőrséggel való kapcsolatban. Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy mind a megyei bíróság elnöke, mind a megyei rendőrfőkapitány és helyettesik is az egyetemen hallgatóim voltak. Így a hivatalosan túl szoros kollégális, emberi viszonyban vagyunk.

A bűncselekmények száma rövid időn belül megduplázódott. A listát a vagyon elleniek vezetik. Ugyanakkor a büntető törvénykönyv módosítása, vagy ahogy önök nevezik, a Btk.-novella éppen az említett területen engedményeket tesz, enyhíti a büntetést. Hogyan vélekedik erről az ellentmondásról?

– Mint minden joghallgató tanulta, nem a büntetés súlyosságának, hanem a felelősségre vonás elkerülhetetlenségének van nagyobb visszatartó ereje. Tudom, hogy a társadalom az ítéletek súlyosbítását tartaná indokoltnak. A többség bizo-

nyára a halálbüntetés visszaállítás mellett voksolna. Az ön által említett enyhítés azonban nem a büntetési tételekben jelentkezik, hanem az értékhárok felemelésében. A szabálysértés például kétezerről ötezer forintra emelkedett és így tovább. Biztos vagyok benne, hogy büntetőjogi eszközökkel a bűnözést visszaszorítani nem lehet. Legfeljebb csökkenteni. A gazdasági helyzetet, a munkanélküliséget tükrözi, hogy megjelentek a kenyér- és tyúklopások. Az életszínvonal csökkenése a bűnözés növekedéséhez vezet.

Az „enyhítésnek” nincs olyan egyszerű oka, hogy zsúfoltak a börtönök?

– Nem – tiltakozott Merényi úr –, az arra „érdemeseknek” mindig jut hely...

Az ügyészi pálya ketszeresen is veszélyes. Előfordult-e, hogy valamelyik kollégáját megfenyegették, avagy próbálták megvesztegetni?

– Amióta főügyész vagyok, egyikre se akadt példa. Se a fenyegetésre, se a megvesztegetési kísérletre. Ilyet nekem a kollégáim nem jelentettek. Fogadóóráimon ugyan előfordul, hogy ingerülten kérnek tőlem számon olyan dolgokat, amiről nem tehetnek, nevezetesen a bírósági ügyek elhúzódása. Azt hiszem, a társadalmi elismertséget tükrözi, hogy nem volt se fenyegetés, se vesztegetés.

A bíróság folyosóin nagy aktacsomagokkal közlekedő ügyészeket látni. Gondolom azonban, hogy a felkészültséket számítógépek segítik. Milyenek a munkafeltételeik?

– Tavaly igen nagy előrelépés történt, valamennyi ügyészség rendelkezik fénymásolóval, sajnos faxszal még nem – állapította meg. Modern írógépeket kaptunk, hiányoznak még a szövegszerkesztők és a számítógépek. De ezt tudják a Legfőbb Ügyészségen is, reméljük, mihamarabb megkapjuk őket.

Az ügyészség napján mit kíván magának és munkatársainak?

– Az eddigiekhez hasonló nyugodt munkavégzési feltételeket. Valamint azt, hogy az ország társadalma és gazdasága elinduljon a felfelé vezető úton. Biztos vagyok abban, hogy az életszínvonal emelkedése a bűnözés csökkenéséhez vezet majd – mondta befejezésül dr. Merényi Kálmán.

V. Fekete Sándor

Az ügyészség napja alkalmából ma Budapesten központi ünnepséget tartanak. Ennek keretében veheti át az ügyészi pálya legmagasabb szakmai elismerését, a Kozma Sándor díjat dr. Pigniczki József megyei főügyész-helyettes. Főügyészi tanácsosi címet kap dr. Margita Tiborné főügyészségi csoportvezető ügyész és dr. Bálint Jánosné főügyészségi ügyész. Legfőbb ügyészi elismerő oklevelet vehet át Dódáné dr. Szép Ibolya, a Hódmezővásárhelyi Városi Ügyészség ügyésze, valamint dr. Vetró István főügyészségi ügyész.

A megyei ünnepségen főügyészi elismerésben részesült dr. Török B. Lászlóné és dr. Rövid Csaba ügyész, valamint Hangyálné Kurai Edit, Ábrahám Jenőné, Bárdos Zita és Mikula Irén.